

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: Udrag fra . - [1968]

Citation: Worm, Jacob: ". - [1968]", i Worm, Jacob: . - [1968], udg. af ERIK SØNDERHOLM , [1968]-1994, s. 228. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-worm01val-shoot-idm140677736742384/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: . - [1968]

nem Status Roboami, Lectori benevolo Regis utriusque
 57 historiam ex I Reg: 12: non sine debito studio legendam,
 animis inculcandam, et nocturnâ diurnaue manu versan-
 dam offerre haud erubescimus, utraque autem historia con-
 60 juncta Jdeam totius mundi ac orbis imperantis animis veri-
 tatis et rationis Status optimi avidis luculenter exhibebit.

Thesis 2.

Atque priorem ut attingamus historiam, Curiam et rationem
 63 Status Roboami perlustraturi deprehendimus in hoc Rege,
 et quæ laudem et quæ vituperium merentur.

Thesis 3.

66 Laude dignus est Rhoboamus, 1, quod rem propositam ac
 petitionem populi v: 5: diligentiori consilio et exquisitæ
 deliberationi submiserit, nec præcipitans responsum dede-
 69 rit: 2, quod consilium cum consiliariis intimis inierit: 3,
 quod reditum ac responsionem populo pollicitus concesserit.
 Vituperium autem incurrit, 1 quod Seniores canitie et
 72 prudentiâ venerabiles, ceu ad nullam rem utiles, non sinè
 contemptu ac regni damnò, neglexerit ac præterierit; 2,
 quod juniorum, imprudentiorum, fortè, Venatorum, contri-
 75 bulionum et collusorum consiliis atque inani nutui rem
 tamen ponderosam reliquerit; 3iò, quòd postulatis populi
 78 æqvissimis, et justissimis annuere recusaverit, ut suam pro-
 diderit imprudentiam, ut regni ordinibus atque totius
 imperii subjectis supplicantibus summam fecerit injuriam.

Thesis 4.

81 In historia Jeroboami à v: 25 ad finem hæc in laudato Rege
 vituperanda occurrunt: 1: civitatem ac domum regiam ex-
 truendam curavit, de domo autem et cultu vero veri Dei
 84 alium est silentium; 2: pravas molitur cogitationes panicò
 et vanò terrore percitus, de defensione sui regni ac rebellione

vi næppe ved at tilbyde den velvillige læser at læse begge kongers historie efter 1. Kongernes Bog, XII, ikke uden tilbørlig iver, indprente sig den i deres sjæle og vende og dreje den med hånden både dag og nat. Begge historier vil nemlig i fællig fortræffeligt fremvise en ide om hele verden og den herskende jord for de sjæle, der er havesyge efter sandhed og den bedste statshusholdning.

Thesis 2.

Og for at omtale den første historie, fastholder vi, idet vi nøje betragter Roboams hof og statshusholdning, både hvad der fortjener ros, og hvad der fortjener dadel hos denne konge.

Thesis 3.

Roboam er værdig til lovprisning, 1) fordi han har underkastet den fremførte sag og folkets ansøgning (vers 5) en ret omhyggelig rådslagning og udsøgt overvejelse og ikke har givet et hovedkulds svar; 2) fordi han er gået i råd med de fortroligste rådgivere; 3) fordi han har lovet og tilstået folket at komme tilbage og give svar. Men han pådrager sig dadel, 1) fordi han har forsømt og forbigået de ældste, der er ærverdige af alderdom og klogskab, ligesom nyttige til ingenting, ikke uden foragt og tab for riget; 2) fordi han har overladt en så vægtig sag til de unge, muligvis mere ukloge jægeres, stammefællers og legekammeraters råd og tomme vink; 3) fordi han har afslået at bifalde folkets højst rimelige og retfærdige forlangender, så at han har forrådt sin uklogskab, så at han har gjort den højeste uret mod rigets stænder og mod hele kongerigets bønfoldende undersætter.

Thesis 4.

I Jeroboams historie fra vers 25 til slutningen findes dette, som bør dædes hos den roste konge: 1) han har sørgt for at opføre staden og det kongelige hus, men om den sande Guds hus og sande dyrkelse er der dyb tavshed; 2) han tænker, skræmt af panisk og tom rædsel, lave tanker om forsvaret af sit rige og israeliternes oprør og frafald, som